

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 1566

1325

D O G M A T I C I .

1326

nique fatigatos et fere exanimes &c. quae certe *Convulsionarios Parisinos* in mentem revocant. Ut omnia *Haedi nostri Scripta*, ita et hic *Dialogus lucem mereretur*. Meminit alterius Exempli, quod apud *Laur. del Torre Patritium Civitatensem* (Cividal del Friuli) erat, *Joh. Jos. Lirutus* in *Notiz. dei Letterati del Friuli. Venet.* 1760. T. I. p. 435. sed illud dictatum est *Leonello Cheregato* tunc Ep. Concordiensi, cuius Viri plura Impressa in *Suppl. ad Maittair.* indicavi. Ceterum de *Haedo* (Cavretto) copiose et solerter egit *Lirutus* l. cit. quocum, si lubet, confer, quae notavi cum *Bibliogr. meae vernac.* P. I. p. 116. tum in *Memorab. Bibliotb. Garell.* P. I. p. 148. De *Jac. Gordino Lirutus* p. 395.

II. fol. 49. adscripta sunt: 1) *Hier. Balbi Epistola ad Job. de Sselberg* supr. R. Boh. Cancellarium, quae incipit: *Si pro tuorum erga me meritorum &c.* et Vol. I. Opp. *Balbi Vindob.* 1791. ab *Jos. de Retzer* editorum 8. est p. 63. n. 28. 2) *Bobuſl. de Hassenstein Elegia* ad *Balbum* hujus initii: *Balbe Teramnaeo &c.* Extat in *Tb. Mitis Farrag. Poemat. Hassensteinii Pragae* 1570. p. 54 n. 11. et in cit. *Balbi Opp.* p. 241. n. 210. 3) *Balbi prolixa Elegia* ad *Hassensteinium* hujus initii: *Miraris latia genitum &c.* ut in mox cit. *Opp.* p. 101. n. 1. ubi et subiectam *Notam* consules.

Denis Codd. Theol. V. II. P. II.

DLXXXIX.

Codex membraneus lat. Sec. U. 691 XV. Folior. 25. f. magnifice scriptus, minio insignis, et fronte deaurata, picturata, e R. Biblioteca Budensi, ut videtur, delatus ad *Job. Fabrum Ep. Vien.* hanc inscriptionem praefert: *Frater Nicolaus ex mirabilibus natus Colosuarien.* ordinis *predicat.* diue *Theologie professor ac per vniuersum dominium Serenissimi Regis Hungarie Heretice prauitatis inquisitor et Apostolicus predictor Magnifico domino Joanni de Schellenberg Regio Cancellario suppliciter commendat.* Argumentum Translationis ex hoc Prologo excerpto: *Diutissime inter mortales quesitum est. Cur iustissimus deus, qui personarum acceptor non est, eterna sua prouidentia ex hominibus vnum pre alijs ad perpetuam delegerit gloriam. Et ego in Natiuitate diui Joannis Baptiste predicando coram Serenissimo principe nostro Vladislao pientissimo Rege Hungarie Bohemie &c. banc difficultatem iuxta ingenij mei paruitatem ita absolui. ut eciam nonnulli ex R^mis Hungarie prelatis qui tum adherant me rogarint ut scriptis et memorie, que predicaueram, commendarem. Igitur XVIII. Capitibus spinosam hanc Praescientiae et Praedestinationis materiam e Scholae suae Thomisticae principiis docte pertractat. Capite XI. paullum effervescit: Si quis nomine dampnacionis intelligat solam carenciam clare visionis dei sic parvuli nondum regenerati damnatis aliquo*

O aliquo

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 1566

1327

C O D I C E S

1328

aliquo modo connumerantur. Si vero nomine dampnacionis cointelligis maximos illos inferni aut purgatorij vel tenebrarum cruciatus. sic inquam nullus peritus Theologus dicet Infantes dampnatos. Nisi forsitan rudes aliqui nostri temporis predicatores qui Gymnasium Theologorum vix in tenebris viderunt. et cum discipuli non fuerint veritatis facti sunt errorum magistri, apertisque buccis terribiliter clamant et per immortales deos iurant omnes infantes nondum iniciatos perpetuo densissimis et que palpari possunt cruciari tenebris &c. Dixerat prius, Parvulos non ideo tristari, quo pacto ego non tristor, si non sim hungarie Rex, quoniam vires et meam condicionem hic statutus transcendit. Concludit, superesse quaedam, quae alio opere quod de vera Felicitate ad pienissimum regem nostrum Wladislauum scribimus deo aspirante satis late disputabimus. Modo que de predestinatione diximus Magnifica tua Dominatio ita suscipiat ut me semper habeat commendatum. Vale. Finit 12. Kal. Septembbris. Anno Salutis Millesimo Quadragesimo Nonagesimo Tercio. Primus, qui Codicis hujus a se visi et descripti, ejusque Autoris meminit Sigism. Ferrarius est O. P. Italus Viglevan. in rarissimis suis de Rebus Vngaricae Provinciae Ordinis sui Commentariis editis Viennae 1637. 4. pagg. 428. et 456. Repetit ab eo dicta Ambr. Altamura in Bibl. Ord. Quetifus in Scriptt. Ord. Horanyius in Memoria Hungaror. &c. Autor, siquidem Hungarus, sive

Transsilvanus Claudiopolitanus fuit, patria lingua Tysudálatos dictus fuerit; sed me τὸ natus Colosuariensis junctum τῷ ex Mirabilibus advertit, ut suspicer Italum fuisse gente, qui ea tempestate frequentabant Hungariam, natum fortuito Colosuarii sive Claudiopoli e propria Mirabilium (Meraviglia, Maraviglia) Mediolanensem. Solebant, qui Familiae religiosae nomen dederant, Stirpem suam praepositione Ex signare. Ita, ut ab eodem Ordine exemplum sumam, habemus typo expressam Orationem, quam Romae in Festo OO. SS. a. 1483. dixit Thomas ex Capitaneis de Celleonibus (Colleonibus?) O. P. Nostro συγχρόνος, quae Capitaneorum Stirps pariter hodie viget, ut Mirabilium. Job. Schellenbergii, quem Bob. Balbinus in Bob. docta P. II. p. 109. Virum memoria, ingenio, iudicioque summum, graece et latine doctissimum vocat, Augustino Olom. Hassensteinio, Slechtae &c. junctissimi laudes habes in Faust. Prochaskae Comment. de Secularib. liberal. Artium in Bob. et Mora via Fatis §. 46. p. 322. An Nicolaus noster alterum illud Opus de vera Felicitate emiserit, incertum. Primo geminum extat typis F, cuiusdam Feliciani de Praedestinatione s. l. et a. 4. de quo Bibliothecarii non plus norunt, quam de Nicolaa, et Thoma ex Capitaneis.

DXC.